

ข้อเสนอสำหรับปี 2022

## การเป็นผู้สร้างเอกภาพ

การช่วยให้ความเป็นเอกภาพเจริญเติบโต การสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างมนุษยชาติ : นี่เป็นการท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งในยุคสมัยของเรา

คุณสมบัติของทุกวันนี้จะเห็นแต่การพัฒนาที่มีความขัดแย้งกัน

ในมุมมองหนึ่ง มนุษย์เรากำลังตระหนักมากขึ้นว่า โลกแห่งการสร้างทั้งปวงนั้น เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกัน โรคระบาดทำให้เราเข้าใจอีกครั้งว่า เรามนุษย์เป็นครอบครัวเดียวกัน เราผ่านความทุกข์ยากลำบากบางอย่างด้วยกัน และเราสามารถที่จะเอาชนะไปได้ด้วยกัน ในทางกลับกัน โลกเรายังวันยิ่งจะหันไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งทางด้านสังคมการเมืองและจริยธรรม ประเด็นนี้นำไปสู่ความใหม่ในสังคมระหว่างประเทศต่าง ๆ และแม้กระทั่งในครอบครัว คริสตชนก็ไม่เว้นจากพฤติกรรมนี้ ระหว่างพระศาสนจักรต่าง ๆ และแม้กระทั่งภายในพระศาสนจักรเองความแตกต่างกำลังเพิ่มพูนขึ้นจนกลายเป็นความแตกแยก ในเวลาที่ควรเป็นเวลาที่เราจะต้องเป็นประจักษ์พยานแห่งสันติ พุดง่าย ๆ ก็คือความหลากหลายของเราเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง

ทุกวันนี้ ในบางประเทศ การเป็นอริต่อกัน ยังถูกซ้ำเติมด้วยการสูญเสียความไว้วางใจกันในชุมชนคริสตชนด้วย ซึ่งมีสาเหตุจากการล่วงละเมิดทางเพศและจิตใจที่เปี่ยมเบน หลายคนมองว่าความไว้วางใจของตนนั้นถูกทรยศที่เทเซ็กซ์เช่นเดียวกับที่อื่น ๆ ในไม่กี่ปีที่ผ่านมา เราใช้กระบวนการของการทำงานร่วมกันโดยอาศัยความจริงที่เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ เราปรารถนาที่จะทำทุกอย่างที่เราสามารถ เพื่อให้เทเซ็กซ์จะเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน ([www.taize.fr/protection](http://www.taize.fr/protection))

พระศาสนจักรถูกเรียกร้องให้เป็นสถานที่แห่งมิตรภาพสำหรับทุกคน สำหรับเป้าหมายนี้ ทุกวันนี้ การกลับใจแบบถึงรากถึงโคนจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยการยึดถือข้อสัตย์ต่อพระวรสาร พระคริสตเจ้า โดยความรักของพระองค์ทรงยอมกระทั้ทุกตนเอง ทรงเปิดบ่อน้ำพุใหม่ ซึ่งเราสามารถที่จะตัดดวงผลกำลังในการดำเนินชีวิตฉันทันอง เพื่อส่งเสริมศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนและการเอาใส่ดูแลสิ่งสร้าง อาศัยการเป็นหนึ่งเดียวกันในการเป็นพี่น้อง พระคริสตเจ้าทรงขอให้เราเป็นเครื่องหมาย พระองค์เสด็จมาเพื่อรวมมนุษย์ทุกคนให้เป็นหนึ่งเดียวในความรักของพระเจ้า

ข้าพเจ้าใคร่ที่จะเสนอให้ประเด็นนี้เป็นวาระสำหรับปี 2022 โดยเชื้อเชิญให้เราถามตัวเองว่า : เราสามารถมีบทบาทอะไรในการที่จะช่วยให้ความเป็นเอกภาพเจริญเติบโตขึ้น ในครอบครัวมนุษย์และกับสิ่งสร้างที่งปวง กับคนที่อยู่ใกล้ตัวเรา ในพระศาสนจักรและในชุมชน และแม้กระทั่งในหัวใจของเราเอง?

*f. Alois*

- ข้อเสนอทั้ง 6 ข้อ จะตามมาด้วยบทความซึ่งจะช่วยให้การไตร่ตรองของเราลึกซึ้งยิ่งขึ้น การอ้างอิงสั้นๆเหล่านี้ จะมีการค้นคว้าขยายมากขึ้นในบทความที่จะปรากฏอยู่บนเว็บไซต์ ใน podcast และในการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เทเซ่นำเสนอ
- การอ้างอิงพระคัมภีร์และการวิจารณ์จะมีการตีพิมพ์ออนไลน์สำหรับข้อเสนอทั้ง 6 ข้อนี้ พวกเขาจะสร้างแรงบันดาลใจในการเลือกข้อความที่ใช้ในการแนะนำพระคัมภีร์ที่เทเซ่ ดู [www.taize.fr.bible](http://www.taize.fr.bible)

#### การเดินทางแห่งความไว้วางใจในปี ค.ศ.2022

แม้ผลกระทบของโรคระบาดจะยังคงรุนแรงอยู่

เราหวังว่าจะสามารถเดินทางแห่งความไว้วางใจต่อไปที่เทเซ่และที่อื่นๆ

- การประชุมที่เทเซ่จะมีตลอดปีและทุกสัปดาห์
- จะมีการเดินทางไปแสวงบุญยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ในวันที่ 8 - 15 พฤษภาคม 2022
- วันที่ 13 - 17 กรกฎาคม 2022 จะมีการประชุมมิตรภาพระหว่างเยาวชนมุสลิมและคริสตชน
- วันที่ 21 - 28 สิงหาคม จะเป็นสัปดาห์แห่งการไตร่ตรองสำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 - 35 ปี  
ในช่วงสัปดาห์นี้ ผู้ที่ต้องการสามารถที่จะมีส่วนร่วมในโครงการพิเศษ เรื่องการปกป้องคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพได้
- วันที่ 28 ธันวาคม - 1 มกราคม 2023 เป็นการประชุมของยุโรปครั้งถัดไป - จะมีการประกาศถึงสถานที่ประชุมที่ตุริน

## ข้อเสนอที่หนึ่ง : ความชื่นชมยินดีของการได้รับ

เราทุกคนสามารถมีส่วนร่วมทำให้เกิดอนาคตแห่งสันติภาพ และความเป็นเอกภาพในครอบครัวมนุษยชาติได้ เริ่มต้นด้วยความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นมาระหว่างกัน เราจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกันในครอบครัวของเรา กับญาติพี่น้องและเพื่อนของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามยากลำบาก

ความเป็นเอกภาพแห่งครอบครัวมนุษยชาติจะเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่เราเปิดใจกว้าง ต่อผู้ที่ไม่มาจากพื้นที่ที่แตกต่างจากเรา เราสามารถที่จะเข้าหาผู้อื่นมากกว่านี้ รวมถึงคนที่เราจะไม่เข้าหากันโดยธรรมชาติได้หรือไม่? บ่อยครั้งเราจะรู้สึกประหลาดใจในสิ่งที่ได้รับจากพวกเขาโดยที่เราคาดไม่ถึง

หากเราไม่ปล่อยให้ตัวเราเป็นอัมพาตจากความกลัวหรือความกลัวของเรา เราจะได้รับชื่นชมยินดีจากการได้รับ เราจะพบกับความเป็นอัตลักษณ์ของเราในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น และพวกเขายังสามารถช่วยให้เราออกจากช่วงเวลาแห่งความเศร้าโศกภายในและให้ความหมายกับการมีชีวิตอยู่ของเรา

ในนิทานเปรียบเทียบเรื่องหนึ่งที่พระเยซูเล่า นั่น ชายที่ได้รับบาดเจ็บคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือจากคนแปลกหน้าคนหนึ่งที่ได้เดินผ่านมา การทำเช่นนี้ทำให้ชายคนนั้นเสี่ยงต่อการก้าวข้ามอุปสรรคด้านชาติพันธุ์ การเมือง และศาสนา การกระทำที่เกิดขึ้นเองโดยที่เขากลายเป็นเพื่อนบ้านกับคนบาดเจ็บไม่ได้ให้ความหมายกับชีวิตของเขาในวันนั้นหรือ? ทุกวันนี้ เรายังจำได้และได้รับแรงบันดาลใจจากเขาซึ่งเป็น “ชาวสะมาเรียผู้ใจดี” (ลก. 10: 29-37)

“มีคำพังเพยในประเทศของเราคำหนึ่งคือ อุบุนตู (Ubuntu) – แก่นของความเป็นมนุษย์ Ubuntu จะกล่าวเป็นพิเศษเกี่ยวกับความจริงที่ว่าท่านไม่สามารถที่จะเป็นมนุษย์ซึ่งอยู่ตามลำพังได้ มันพูดถึงการเชื่อมโยงระหว่างกัน เราคิดถึงตัวเราเองบ่อยเกินไปในฐานะปัจเจกบุคคลที่แยกตนเองจากผู้อื่น ซึ่งอันที่จริงแล้วท่านมีความเชื่อมโยงกันและสิ่งที่ท่านทำจะมีผลกระทบไปถึงทุกคนทั่วโลก”

จากพระอัครสังฆราชแองกลิกัน Desmond Tutu ผู้ต่อสู้การแบ่งแยกผิวและให้มีการคืนดีกันในแอฟริกาใต้

## ข้อเสนอที่สอง: ส่งเสริมการเสวนา

ในการช่วยให้เอกภาพเจริญเติบโต สิ่งแรกที่ต้องทำคือการสร้างสายสัมพันธ์แห่งความไว้วางใจกัน ทว่าบ่อยครั้งเหลือเกินที่ความสัมพันธ์ของมนุษย์นั้นถูกคุกคามด้วยความหวาดระแวง การใช้คำพูดที่รุนแรงยิ่งวัน ยิ่งจะเห็นกันมากขึ้น ในการโต้วาทีในที่สาธารณะและในสื่อต่างๆ และผู้คนก็ถูกครอบงำด้วยความกลัว เราควรตอบสนองต่อความคลาดเคลื่อนดังกล่าวอย่างไร?

เราสามารถเลือกที่จะฟังและร่วมในการเสวนา นี้มิได้หมายความว่า ต้องบอกอีกฝ่ายว่าเราเห็นด้วยกับความคิดของเขา มิใช่เช่นนั้น แต่เราต้องทำทุกสิ่งที่เราสามารถที่จะพูดคุยกันต่อไปกับผู้ที่มีความแตกต่างจากเรา ขอให้เราพยายามทำทุกอย่างเต็มกำลังเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงมิให้การเสวนาจบลง

ขอให้เราตั้งใจว่าจะไม่ตีตบท้ายกำกับให้ใครและอย่าส่งต่ออคติ ไม่ควรมีใครถูกลดหย่อนให้เหลือเพียงการกระทำหรือความคิดเห็นของพวกเขา และสามารถแสดงออกได้โดยไม่ก้าวร้าว แม้เราต้องยอมรับว่า ในบางครั้งเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่ยุติธรรม จนต้องแสดงความโกรธออกมา

มีปฏิริยาตอบสนองของการปกป้องอัตลักษณ์ของตนเองที่เกิดขึ้นในสังคมของเรา และนี่ยังเป็นความจริงในชุมชนคริสตชนด้วย แทนที่จะกำหนดให้ตัวเราอยู่ฝ่ายตรงกันข้ามกับผู้อื่น เราจะสามารถพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองและความรู้สึกของการเป็นเจ้าของที่ไม่กีดกันการเปิดกว้างต่อผู้อื่นได้หรือไม่

“มิตรภาพที่แท้จริงและใกล้ชิดที่สุดสามารถเกิดขึ้นได้ระหว่างคนที่คิดต่างเกี่ยวกับสิ่งที่สำคัญ สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความเจ็บปวดโดยธรรมชาติ แต่ทำให้เพื่อนของเรายังคงเป็นที่รักของเรามากขึ้น”

จากนักปรัชญา Jacques Maritain ชาวฝรั่งเศสในปี 1970

## ข้อเสนอที่สาม: เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน

การช่วยให้เอกภาพเจริญเติบโตขึ้น หมายถึงการปฏิเสธความไม่เท่าเทียมกันในสังคม การแบ่งขั้วบางส่วน  
ต้องทนทุกข์กับการที่อยู่อย่างโดดเดี่ยว เป็นที่เกลียดชังของผู้คนหรือแม้จากคนทั้งประเทศ

สำหรับคริสตชนของทุกนิกาย ผู้ที่มีความเชื่อในศาสนาต่างๆ และสำหรับชายหญิงที่มีน้ำใจที่ไม่มี  
ความเชื่อในพระเจ้า เราสามารถเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับผู้คนในสถานการณ์ที่ล่อแหลม กับผู้คนที่ถูกกีดกัน  
กับผู้อพยพ ซึ่งการเดินทางแห่งชีวิตของพวกเขาต้องทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง

การดำเนินชีวิตฉันพี่น้องเริ่มต้นที่ตัวเราก่อน ขอให้เราก้าวข้ามการแบ่งแยกแล้วสร้างมิตรภาพ แล้วเราจะ  
เห็นว่าหัวใจของเรานั้นเปิดกว้างขึ้นและมีความเป็นมนุษย์มากขึ้น เราตระหนักใหม่ว่า วิธีการดำเนินชีวิตของเรา  
ส่งผลกระทบต่อผลกระทบได้มากน้อยเพียงใดแม้กระทั่งที่ปลายโลกอีกด้าน?

สำหรับผู้ที่มีความเชื่อ การดำเนินชีวิตแบบพี่น้องเป็นสิ่งที่แยกออกไม่ได้จากความเชื่อ พระเยซูตรัสว่า  
“ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำต่อเราเอง” (มธ.25:40) เมื่อเสด็จมาในโลกพระเยซู  
คริสต์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับมนุษย์ทุกคน เราเข้าใกล้พระองค์มากขึ้น เมื่อเราเข้าไปหาผู้อื่นที่มีบาดแผลในชีวิต  
สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราสามารถเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกับเขา

“การทำทายเป็นยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกวันนี่คือ: เราจะปฏิรูปหัวใจกันอย่างไร เป็นการปฏิรูปที่ต้องเริ่มจากเรา  
แต่ละคน เมื่อเราเริ่มทำตนเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดเพื่อล้างเท้าผู้อื่น รักพี่น้องชายหญิงของเราด้วยความรักที่ร้อนรน  
ด้วยแรงผลักดัน ซึ่งนำเราไปสู่กางเขน เมื่อนั้นแหละ เราจึงจะสามารถกล่าวได้ว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นแล้ว”

จาก Dorothy Day นักข่าวชาวอเมริกัน ผู้อยู่แนวหน้าในการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนในปี 1963

## ข้อเสนอที่สี่: ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับสิ่งสร้างทั้งปวง

ทุกวันนี้เราต่างเห็นกันชัดเจนยิ่งขึ้นแล้วว่า การพึ่งพาอาศัยกันของสิ่งสร้างทั้งปวง ทำให้เราตระหนักว่า เราทุกคนต่างเป็นพี่น้องกันกับทุกชีวิต สำหรับผู้มีความเชื่อ โลกอันน่าอัศจรรย์ของเราเป็นของขวัญที่พระเจ้าทรงมอบให้เรา ซึ่งเราจะต้องมอบต่อไปให้กับชนรุ่นหลัง

ทุกวันนี้เราเห็นแล้วว่า โลกของเราภายในเวลาไม่นานมานี้ถูกทำให้อ่อนแอลงเพียงใดด้วยฝีมือมนุษย์ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมถูกทำลายและการเปลี่ยนแปลงของอากาศเกิดผลกระทบต่อหลายภูมิภาคของโลก ผู้คนยิ่งวันยิ่งมากขึ้นถูกบังคับจากวิกฤตเหล่านี้ ให้ต้องทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนของตนไป เนื่องจากอยู่กันไม่ได้ หลายทศวรรษมาแล้วที่การวิจัยเตือนเราเกี่ยวกับการทำลายความหลากหลายของระบบชีวภาพ

เมื่อเผชิญกับภาวะฉุกเฉินทางระบบนิเวศเหล่านี้ การตอบสนองทางการเมือง นวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์ และการเลือกของสังคมเป็นสิ่งสำคัญ เยาวชนจำนวนไม่น้อยที่กล้าตัดสินใจที่จะทำอะไรบางอย่าง แต่ก็เป็นการจริงที่ว่า บางคนถูกรอปรำด้วยความคับข้องใจและความโกรธ – และนี่เป็นสิ่งที่เข้าใจได้

เราไม่ควรที่จะหมดกำลังใจสำหรับเรื่องเหล่านี้ การเปลี่ยนแปลงเริ่มต้นขึ้นด้วย “การไม่มีอะไรเลย” สำหรับผู้มีความเชื่อ ความเชื่อในพระเจ้าจะกระตุ้นให้เรามุ่งมั่นและมีความไว้วางใจในความสามารถของมนุษย์ที่จะตอบสนองต่อวิกฤตเหล่านี้ เราทุกคนสามารถถามตัวเองว่า : มีขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมอะไรบ้าง แม้เพียงเล็กน้อย ในอนาคตอันใกล้นี้ ที่เราจะเริ่มเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจังเกี่ยวกับระบบนิเวศนี้

“เราทุกคน -ไม่ว่าเราจะเป็นใครหรืออยู่ที่ไหน- สามารถมีบทบาทในการเปลี่ยนการตอบสนองร่วมกันต่อภัยคุกคามที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การเอาใจใส่ดูแลสิ่งสร้างของพระเจ้า เป็นภาระหน้าที่ฝ่ายจิตที่ต้องการการตอบสนองของความมุ่งมั่น นี่เป็นช่วงเวลาที่สำคัญ อนาคตของลูกหลานของเราและอนาคตของบ้านที่เราอาศัยอยู่ร่วมกันขึ้นอยู่กับสิ่งนี้”

แถลงการณ์ร่วมโดยพระสันตะปาปาฟรังซิส สมเด็จพระอัครบิดรคาทอลิกและ  
และพระอัครสังฆราชจัสติน เวลบี แห่งแคนเธอร์บี วันที่ 1 กันยายน 2021

## ข้อเสนอที่ห้า: แรงผลักดันเพื่อความเป็นเอกภาพของคริสตชน

การแสวงหาเอกภาพเป็นการท้าทายที่ยิ่งใหญ่สำหรับคริสตชน เราจะเป็นพี่น้องกันได้อย่างไร หากเรายังแตกแยกกันอยู่? ในพระคริสตเจ้าเราจะพบแหล่งหนึ่งเดียวที่เป็นต้นตอแห่งความเป็นเอกภาพ (ยน. 17:20-21; อพ. 2:14) โดยมอบชีวิตไว้บนไม้กางเขน พระคริสตเจ้าทรงแสดงความรักที่ไร้ขอบเขต ซึ่งทำลายความเกลียดชังและอุปสรรคเครื่องกีดขวางระหว่างมนุษย์

พระวรสารเรียกร้องให้เราก้าวข้ามการแตกแยกและเป็นประจักษ์พยานว่า เอกภาพนั้นมีความเป็นไปได้ในความหลากหลาย นั่นใช่ว่าเป็นความสำคัญพิเศษที่คริสตชนถูกเชื้อเชิญให้เป็นผู้ให้เพื่อที่ครอบครัวมนุษย์จะได้อยู่ร่วมกันในฐานะพี่น้องกันได้มีไหมหรือ? การเป็นประจักษ์พยานแบบนี้พูดได้ดังกว่าคำพูด

พระวรสารกระตุ้นให้เราฝึกฝนศิลปะในการสร้างเอกภาพ เราทุกคนสามารถเป็นผู้สร้างเอกภาพได้ โดยการรู้จักที่จะฟังและรู้จักการสร้างมิตรภาพไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน ในการเสวนากันระหว่างคริสตชนนิกายต่าง ๆ เราต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ซึ่งการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์จะเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ แต่การเสวนาในตัวเอง ไม่อาจที่จะนำไปสู่ความเป็นเอกภาพที่มองเห็นได้

เพื่อการก้าวเดินต่อไป เราควรที่จะต้องพบกันบ่อยขึ้นระหว่างสมาชิกที่ได้รับศีลล้างบาปของพระศาสนจักรนิกายต่าง ๆ ในการอธิษฐานภาวนาด้วยกันโดยมีพระวาจาของพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง ใครจะรู้? พระจิตเจ้าสามารถทำให้เราประหลาดใจได้ เราอาจพบว่า พระเยซูคือผู้ที่จะนำพาให้เราเข้ามาอยู่ด้วยกัน แล้วความรักของพระองค์สามารถฉายแสงได้อย่างชัดเจน เมื่อเราตระหนักในสิ่งที่เราขาดอย่างสุภาพถ่อมตน และเมื่อเราเปิดใจรับสิ่งที่เราจะได้รับจากผู้อื่น

“สิ่งที่สำคัญคือการยินยอมที่จะให้และรับจากกันและกัน ไม่ใช่ตกเป็นเหยื่อของลัทธิอนุโลมนิยมทางความเชื่อ แต่จะต้องไปถึงจุดที่เราเข้าใจว่า ปัจจัยสำคัญแห่งความเชื่อของอัครสาวกสามารถที่จะแสดงออกได้ในแนวทางที่แตกต่างแต่ก็มาบรรจบกันได้ สำหรับส่วนที่เหลือนั้น ให้เราหวังและรอคอยการหลังพระพรใหม่ของพระจิตและพร้อมที่จะต้อนรับพระพรดังกล่าว”

จาก Elisabeth Behr-Sigel นักเทวศาสตร์ออร์ทอดอกซ์ในปี 1986

## ข้อเสนอที่หก: ให้พระเจ้ารวมใจของเราเป็นหนึ่งเดียวกัน

การทำให้เอกภาพเจริญเติบโตเรียกร้องการทู่แทจกตัวเรา เป็นการทู่แทจกที่ต้องเริ่มจากหัวเราก่อน ตามคำพูดของบทเพลงสดุดีที่เก้าแก่บทหนึ่ง การอธิษฐานภาวนาของเราจะไปถึงพระเจ้า “ขอทรงรวมใจของข้าพระองค์เป็นใจเดียว ให้ยำเกรงพระนามของพระองค์” (สดด.86:11)

เพื่อที่จะเข้าสู่ความเป็นเอกภาพภายใน บางครั้งไม่จำเป็นที่จะต้องแยกแยะความปรารถนาของเรา ด้วยการยอมรับว่าเราอาจที่จะทำได้หรือมีประสบการณ์กับทุกสิ่งได้ หากมีความเป็นไปได้มากมายรอเราอยู่ ให้เราพยายามแยกแยะว่าสิ่งใดที่จะนำเราไปสู่สันติ แสงสว่าง และความสุขได้มากที่สุด

ในตัวเรานั้นจะมีความกระหายลึก ๆ ที่จะป็นหนึ่งเดียวกันและมีเอกภาพที่มาจากพระเจ้า และเราก็สามารถที่จะแสดงออกมาได้ในการอธิษฐานภาวนา แม้การภาวนาเพียงไม่กี่คำและการสงบนิ่งเงียบอยู่ลำพังกับพระเจ้าก็จะช่วยให้เราพบกับความหมายของชีวิตและฟื้นฟูความพร้อมที่จะยอมให้พระเจ้าทำงานในตัวเรา

เพื่อที่จะพบกับความเป็นเอกภาพของดวงใจ มีเส้นทางเดียวที่เป็นไปได้เสมอ คือการหันสายตาไปยังพระเยซูคริสต์ เรียนรู้จักพระองค์ให้มากขึ้น มอบความชื่นชมยินดีและความทุกข์ของเราไว้กับพระองค์ แม้ท่ามกลางความยุ่งยากลำบากต่าง ๆ แม้จะมีความแน่นอนเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับอนาคต เราก็ยังสามารถที่จะก้าวเดินต่อไปที่ละก้าวในเส้นทางนี้ โดยวางใจว่า อาศัยพระจิต พระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับเป็นขึ้นมาจะอยู่กับเราเสมอ

“การรักษาความเงียบ คือการฟังพระเจ้า ขจัดทุกสิ่งทีขัดขวางทำให้เราไม่ฟังพระเจ้า หมายถึงการฟังพระเจ้า ทุกครั้งที่พระองค์ทรงแสดงน้ำพระทัยของพระองค์ ไม่ว่าจะในการสวดภาวนาหรือนอกการสวดภาวนา เราต้องการความเงียบนี้ เพื่อที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นความเงียบที่ครอบคลุมไปถึงอุปนิสัยใจคอของเราที่มักจะไม่ค่อยใส่ใจในเรื่องนี้... หรือเป็นเพราะความโง่เขลาของเรา – ที่สำรวมจิตใจไม่เป็น เราต้อง “รวบรวม” หนทาง วิธีการ การเชื่อเชิญจากน้ำพระทัยแห่งพระเจ้าดุจขบวนการที่เก็บเกี่ยวข้าวแล้วเอาไปเก็บไว้ในยุ้งฉาง ดุจนักวิจัยที่รวบรวมข้อมูลผลการทดลองของตน”

จาก Madeleine Delbiec นักเขียนเรื่องของสังคมในปี 1968